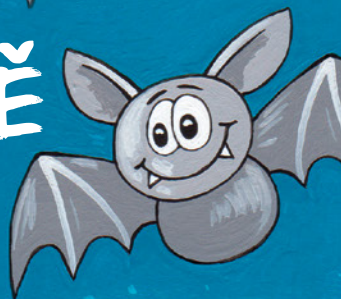

Zuzana Pospíšilová
ilustrace Daniela Skalová

O LIŠCE MATYLDĚ A MEDVĚDU ŠIMRÁČKOVÍ

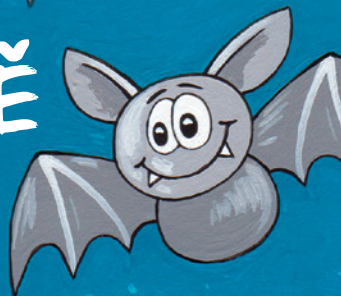
bambóok®

Zuzana Pospíšilová
ilustrace Daniela Skalová

O LIŠCE MATYLDĚ A MEDVĚDU ŠIMRÁČKOVÍ

bambook®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

O LIŠCE MATYLDĚ A MEDVĚDU ŠIMRÁČKOVÍ

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6452. publikaci

Ilustrace Daniela Skalová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 104
Vydání 1., 2017

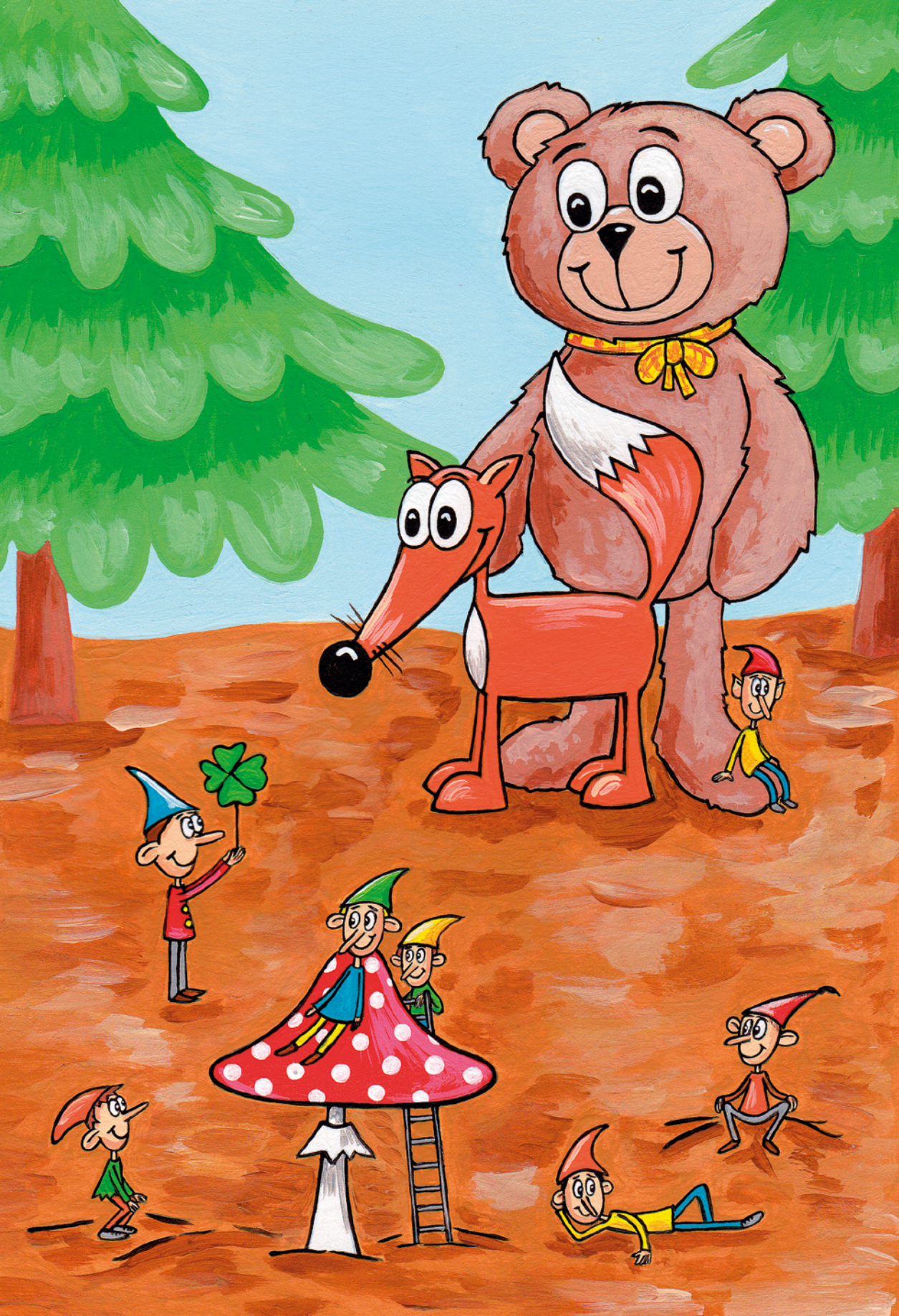
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a. s., 2017
Cover Illustration © Daniela Skalová

ISBN 978-80-271-9572-5 (ePub)
ISBN 978-80-271-9571-8 (pdf)
ISBN 978-80-271-0236-5 (print)

Obsah

Jak se maminka málem zlobila	7
Jak se Vojta s Terezkou snažili	13
Víkend začíná	18
Jde se do lesa!	23
Na výzvědách	29
Vládkyně všech lesů	35
Jak se málem otrávil	40
U čarodějnice	47
Překvapení	53
Seznámení	59
Zase doma	64
Co se v noci dělo?	68
Nový nábytek	72
Pomoc, medvěd!	78
Kam s nimi?	82
S Leopoldem	85
Leopold v ohrožení	90
Překažená loupež	93
Leopold může zůstat	97
Tajemství	101

Jak se maminka málem zlobila

Terezka proběhla kuchyní hbitě jako srnka a hned za ní tam prosvištěl i její bratr Vojta. Ten ale nebyl tak opatrný a shodil hrníček, ve kterém měla maminka oddělené žloutky. Chystala se totiž upéct perník, který měly děti nejraději. Hrníček chvíli tancoval, snažil se udržet rovnováhu, ale nakonec skončil na podlaze. Ve žluté kaluži se rázem koupaly i porcelánové střepy.

„Co to zase vyvádíte?“ zlobila se maminka.

Dvojčata se na maminku podívala a jednohlasně se omluvila: „Promiň!“

Maminka se musela usmát. Bylo legrační, jak se obě její děti vždycky ve všem shodly.

Terezka hned navrhla řešení: „Zaběhneme do obchodu pro nová vajíčka.“

„A koupíme nový hrníček,“ dodal Vojta.

Maminka se na ně usmála a řekla: „To není potřeba. Vajíček mám ještě dost a bez jednoho hrníčku to taky zvládneme. Pro začátek mi bude stačit, když tady nebudete běhat. Běžte si hrát do pokojíčku.“

Když dvojčata odešla, maminka tu spoušť uklidila, rozklepla si další vajíčka a pokračovala v přípravě perníku.

Vojtíšek s Terezkou si zatím v pokojíčku pustili pohádku v rádiu. Dali si na zem deku a poslouchali. Byla to pohádka o princí, který vysvobodil princeznu. Oba poslouchali, ani nedutali.

Mamince bylo to ticho podezřelé, a tak se šla do pokojíčku raději podívat. Opatrně nakoukla škvírou ve dveřích. Když viděla, že děti spořádaně poslouchají pohádku, zase spokojeně odešla. Míchala těsto a přitom si říkala, že má štěstí. Takové dvě úžasné děti má jen málokdo.

Když pohádka skončila, Terezka hned dostala nápad: „Já budu jako princezna a ty budeš princ!“

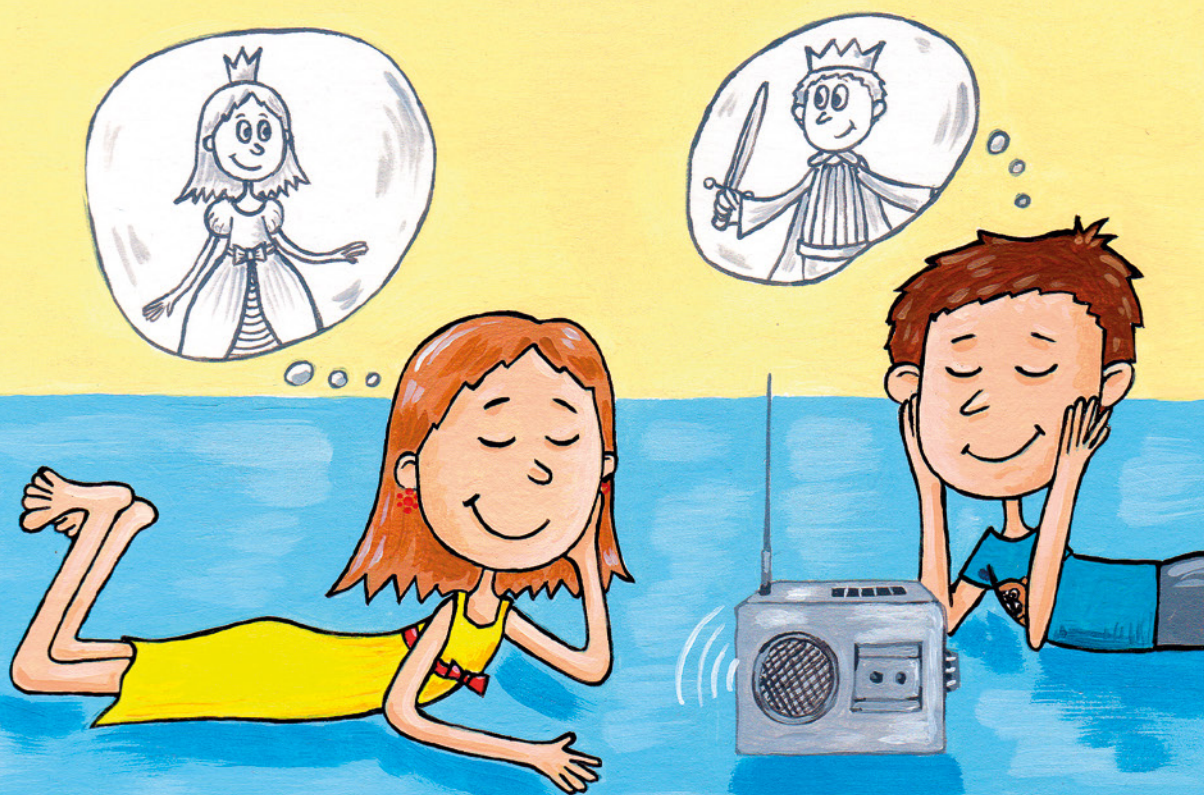
„Já nechci být žádný princ!“ protestoval Vojta.

„Ale princové mají meč,“ připomněla mu šibalsky sestřička.

„Ale kde vezmu meč?“ zeptal se Vojta.

To už Terezka nevěděla. Zato jí bylo jasné, kde sežene šaty. V mamčině skříni. Byly tam jedny bílé, s krásnými oranžovými kytičkami. Maminka je měla na sobě ve svatební den a vypadala v nich jako princezna.

Zatímco se Terezka odplížila do mamčiny skříně, Vojta podnikl tajnou výpravu do obývacího pokoje.

Pod oknem stála v květináči veliká kytka. Aby nerostla nakřivo, byla podepřená dlouhou tyčí. Přesně taková by se Vojtovi hodila na výrobu meče. Potřeboval si ji vypůjčit. Oblékl si mikinu s kapucí, kterou si přehodil přes hlavu. Chtěl být dobře maskovaný. Odstranil provázek, kterým byla tyčka přivázaná ke kytce, a opatrně ji vytáhl. Se svým úlovkem se vrátil do pokojíčku. Jeden konec tyčky, ten, který byl zapíchnutý v květináči, byl špinavý od hlíny. Rukojeť tedy vyrobil na druhé straně. Stačila k tomu obyčejná pastelka. Tu k tyči přivázal tkaničkou z jedné tenisky, kterou nosil na tělocvik.

Když si Terezka oblékla mamčinu šaty, nemohla se na sebe vynadívát. Připadala si jako opravdová princezna. Šaty jí byly ale trochu velké, a tak si je při každém kroku přišlápala. Jednou dokonce tak, že přitom spadla.

Vojta si jako správný princ věděl rady v každé situaci. Odložil meč, ale jen proto, aby vzal do ruky nůžky.

„Co to děláš?“ zděsila se Terezka. Vojtu ale nic nezastavilo. Odstříhl látku z šatů pěkně kolem dokola. Během chvilky to bylo hotovo a Terezka mohla zase volně chodit. Zbytek látky odhodil na zem.

„Tohle je drak a já ho přemůžu!“ oznámil Terezce, která se jeho šermování chichotala. Vojta si dával